

Arrest

nr. 261 893 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122 bus 14
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2021 met referentenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 2 februari 2015 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Op 30 juni 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit deze beslissing blijkt dat verzoeker een beschermingsstatus werd toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Gelet op zijn afkomst uit Bagdad, zijn positie en situatie in Irak, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, werd voor verzoeker, rekening houdend met de toenmalige situatie in zijn regio van herkomst, Bagdad, Centraal-Irak, geoordeeld dat er een reëel risico bestond op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurige geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict.

1.2. Op 12 augustus 2020 wordt een brief verzonden naar verzoeker waarbij hij wordt opgeroepen voor een gehoor op 3 september 2020 bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, om de volgende reden:

“Uit uw dossier blijkt dat een nieuw element in verband met uw subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking moet worden genomen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u van 29 augustus 2018 tot 12 september 2019 terugkeerde naar Irak.

Dit nieuwe element zou mij ertoe kunnen brengen, deze status in te trekken o.b.v. artikel 55/3/1 van de Wet van 15 december 1980.

Verder blijkt uit uw dossier dat de omstandigheden p basis waarvan uw vluchtelingenstatus werd toegekend niet langer meer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Dit nieuwe element zou mij ertoe kunnen brengen, deze status op te heffen o.b.v. artikel 55/3 van de Wet van 15 december 1980.

U krijgt de gelegenheid om mondeling op dit element te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status.”

1.3. Verzoeker wordt op 3 september 2020 gehoord.

1.4. Op 25 januari 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitische Arabier te zijn, afkomstig uit Sadr City, Bagdad, Centraal-Irak. U groeide op in het ouderlijk huis in Sadr City en liep school tot het derde jaar middelbaar onderwijs. Enige tijd later begon u op de Sorja-markt als stukarbeider te werken.

In 2004 trad u in dienst bij het Britse veiligheidsbedrijf ‘Britam Defence’. U stond er in voor personenbewaking en opereerde voornamelijk tussen ‘Baghdad International Airport’ en de ‘Green Zone’. In 2006 stapte u over naar het Australische veiligheidsbedrijf ‘OAM Middle East Limited’. U had hetzelfde takenpakket maar ontving een beter loon. In 2009 werd OAM geherstructureerd en vond u werk bij het Britse veiligheidsbedrijf ‘Olive Group’. U bleef er werken tot uw jaarlijks contract in 2014 verliep. U verlengde uw contract hierna niet meer en u verliet Irak begin januari 2015.

Doorheen de jaren kende u verschillende problemen omwille van uw werkzaamheden, i.c. u werd geassocieerd met de Amerikanen, beschuldigd van collaboratie met Israël en Amerika, kreeg vragen over uw werk en u werd indirect bedreigd, ea. In 2009 poogde u via IOM een Amerikaanse ‘green card’ te verkrijgen. U startte de procedure en in afwachting van een bijkomend gehoor verhuisde u uit veiligheidsoverwegingen met uw familie naar Hay (wijk) al Yarmouk. U zette uw werkzaamheden ondertussen gewoon verder. Rond 2012 begon men ook in Yarmouk vragen te stellen over uw werk. In 2013 werden drie van uw collega’s uit het kantoor van Abu Graib vermoord en in november 2014 was u zelf het slachtoffer van een beschieting. Wanneer een maand na de schietpartij vrienden uit Yarmouk naar u begonnen te vragen, vond u dit verdacht. U vermoedde dat ze banden hadden met een bepaalde groepering. U besloot dat het niet langer veilig voor u was in Irak. Daar uw eerdere poging om via IOM een ‘green card’ te verkrijgen, mislukte - in juni 2014 reisde u naar Jordanië om de eerder door u opgestarte procedure te hervatten doch u kreeg geen gehoor en u keerde na 2 weken terug naar Irak - zocht u een andere manier om het land te verlaten. Uw broer [W.] regelde u een Servisch visum via een Iraaks reisbureau in de Saadounstraat. Op 2 januari 2015 reisde u vanuit ‘Baghdad International Airport’ via Abu Dhabi naar Servië. U stak de Servisch-Hongaarse grens over en werd op 9 januari 2015 tegengehouden door de Hongaarse politie. Uw vingerafdrukken werden genomen en u diende - na een misverstand met de tolk - zonder het te weten een asiolverzoek in. U weigerde de Hongaarse asielpcedure te doorlopen en op 15 januari 2015 werd u naar Servië teruggeleid. De volgende dag, 16

januari 2015, reisde u met de hulp van een smokkelaar naar België. Op 2 februari 2015 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Na aankomst in België had u contact met de Amerikaanse ambassade in Brussel. Ze vroegen of u de aanvraagprocedure voor de 'green card' wilde verderzetten. U achtte het niet nodig verder te gaan met de procedure. Op het moment van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd nog steeds naar u gevraagd door uw vrienden in de Yarmouk-wijk.

Ter staving van uw asielerzoek legt u volgende documenten voor: een identiteitskaart dd. 27/03/2013, rijbewijs dd. 07/04/2014, verkiezingskaart, diploma middelbare school, instructienota wapengebruik, werkbadge (oranje) dd. 27/09/2007, werkbadge Britam Defence, appreciatiebrieff Britam Defence dd. 28/08/2006, aanbevelingsbrieff OAM Middle East Ltd. dd. 01/11/2009, twee foto's.

Op 30 juni 2015 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Op 26 november 2019 richtte de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een schrijven tot de Commissaris-generaal waarin werd gevraagd de geldigheid van de u toegekende beschermingsstatus te heronderzoeken en dit omwille van het feit dat de DVZ informatie verkreeg waaruit bleek dat u op 29 augustus 2018 naar Irak terugkeerde en er meer dan 1 jaar, i.c. tot 12 september 2019, heeft verbleven.

U werd op 3 september 2020 opgeroepen door de Commissaris-generaal om te worden gehoord aangaande uw terugkeer naar Irak en, in het licht hiervan, de geldigheid van uw subsidiaire beschermingsstatus te heronderzoeken.

U verklaarde inderdaad naar Irak te zijn teruggekeerd op 29 augustus 2018 maar u zou slechts 18 à 19 dagen in Irak verbleven hebben. U stelt dat de uitreisstempel, i.c. 12 september 2019, foutief is, meer bepaald zou het jaartal verkeerd zijn. U verliet Irak opnieuw in september 2018, zo verklaarde u. U legt verschillende loonfiches neer van uw werk bij het OCMW van Mortsel waarmee u meent te kunnen aantonen dat er een foute stempel in uw paspoort staat en u in de periode wel degelijk in België aanwezig was en niet in Irak.

Aangaande uw terugkeer naar Irak haalt u aan dat u moest terugkeren omdat u een volmacht moest gaan regelen voor uw broer. Telkens u bij de gemeente hier langsgaat om uw verblijfsvergunning te laten verlengen wordt u immers naar steeds weer andere Iraakse documenten gevraagd. U diende in persoon in Irak aanwezig zijn om deze volmacht te regelen zodat uw broer, indien nodig, de vereiste documenten zou kunnen aanvragen. U verklaarde voorts dat u via de luchthaven van Bagdad rechtstreeks verder reisde naar Noord-Irak (Koerdische Autonome Regio - KAR). U verbleef de hele periode van uw verblijf in Irak in een hotel in de KAR. U haalt aan dat u niet naar Irak terug kan omdat uw naam op een lijst staat en u vreest ingeval van een terugkeer te zullen worden vermoord. U merkt verder nog op dat de situatie in Sadr City niet goed is. Alle bendes zijn daar nog aanwezig en de overheid heeft geen vat op hen. Tot slot haalt u aan niet te weten waar u buiten Sadr City zou kunnen wonen en waar u zich zou moeten vestigen.

Ter staving van uw verklaringen legt u verschillende Belgische loonfiches - van augustus 2018 tem september 2019 - neer waarmee u meent te kunnen aantonen dat u slechts een drietal weken terugkeerde naar Irak in 2018 en niet gedurende meer dan een jaar in Irak verbleef.

B. Motivering

U werd op 30 juni 2015 de status van subsidiair beschermde toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad "een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus

wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reël risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reël risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>), bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerilla-tactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te

handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheids-situatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de

zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Aangaande uw terugkeer naar Irak haalt u aan dat u moest terugkeren omdat u een volmacht moest gaan regelen voor uw broer. Telkens u bij de gemeente hier langsgaat om uw verblijfsvergunning te laten verlengen wordt u immers naar steeds weer andere Iraakse documenten gevraagd. U diende in persoon in Irak aanwezig te zijn om deze volmacht te regelen zodat uw broer, indien nodig, de vereiste documenten namens u zou kunnen aanvragen. U verklaarde voorts dat u via de luchthaven van Bagdad rechtstreeks verder reisde naar Noord-Irak (Koerdische Autonome Regio - KAR). U verbleef de hele periode van uw verblijf in Irak in een hotel in de KAR. U haalt aan dat u niet naar Irak terug kan omdat uw naam op een lijst staat en u vreest in geval van terugkeer te zullen worden vermoord. U merkt verder nog op dat de situatie in Sadr City niet goed is. Alle bendes zijn daar nog aanwezig en de overheid heeft geen vat op hen. Tot slot haalt u aan niet te weten waar u buiten Sadr City zou kunnen wonen en waar u zich zou moeten vestigen.

Ter staving van uw verklaringen legt u verschillende Belgische loonfiches - van augustus 2018 t.e.m. september 2019 - neer waarmee u meent te kunnen aantonen dat u slechts een drietal weken terugkeerde naar Irak in 2018 en niet gedurende meer dan een jaar in Irak verbleef.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die zich in uw administratief dossier bevindt, i.c. een kopie van uw paspoort met in- en uitreisstempels van Irak, blijkt dat u op 29 augustus 2018 bent teruggekeerd naar Irak. U bevestigde dit bovendien ook zelf (zie CGVS dd. 3/9/2020 p. 3-5). U stelde wel dat de uitreisstempel in uw paspoort, i.c. 12/9/2019, niet correct is. U zou slechts gedurende een drietal weken in Irak verbleven hebben en reeds in september 2018 zijn teruggekeerd. De uitreisstempel in uw paspoort op datum van 12/9 is, althans wat het jaartal betreft, op de voorgelegde kopie niet goed leesbaar. Echter, met uw opmerking dat de datum in uw paspoort verkeerd is, geeft u wel impliciet toe dat het hier om het jaartal '2019' moet gaan. U legde tijdens uw gehoor wel uw origineel paspoort voor, doch geen van de stempels bleek nog goed zichtbaar. U zou een waterlek gehad hebben in uw appartement waardoor uw paspoort beschadigd raakte (zie CGVS p. 7. Dit is wel een zeer ongelukkig toeval.

Aangaande uw terugkeer naar Irak verklaarde u verder niet in Bagdad te zijn geweest. U reisde enkel in transit via de luchthaven van Bagdad maar verbleef gedurende uw aanwezigheid in Irak altijd in de KAR, meer bepaald in een hotel in Ain Qala, Erbil. Hierbij dienen toch een aantal bedenkingen te worden gemaakt. Allereerst moet worden opgemerkt dat u allesbehalve duidelijke verklaringen aflegde betreffende de reden voor uw terugkeer naar Irak. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u naar Irak reisde om (ondermeer) een paspoort aan te vragen en af te halen. U had dit immers nodig om uw verblijfsvergunning hier bij de gemeente te kunnen verlengen. U reisde naar Irak waar u een volmacht regelde voor uw broer zodat hij vervolgens voor u ondermeer uw paspoort kon aanvragen. U vervolgde dat uw broer, nadat u hem de volmacht had gegeven, in Bagdad het paspoort voor u ging aanvragen waarna het paspoort via het consulaat naar de KAR werd gestuurd waar u het dan ging afhalen (zie CGVS p. 3 e.v.). Echter, gezien u op 29 augustus 2018 met uw paspoort naar Irak reisde - u stelde hierbij uitdrukkelijk dat dit de eerste keer was dat u naar Irak terugkeerde sinds u uw land in 2015 verliet - kan bovenstaande uitleg dus niet kloppen (zie CGVS p. 7). U paste vervolgens uw verklaringen aan en stelde dat uw paspoort naar uw thuisadres in Mortsel werd opgestuurd vanuit Irak waar uw broer het voor u ging regelen (zie CGVS p. 5). U dan gevraagd waarom u dan naar Irak moest aangezien uw terugkeer dus niets te maken had met de aanvraag van uw paspoort, volhardde u dat u naar Irak reisde om de volmacht te regelen. U herhaalde opnieuw dat er u, telkens u bij de gemeente langsging om uw verblijfsvergunning te laten verlengen, andere documenten werden gevraagd. Via de volmacht kon uw broer dan, indien nodig, voor u de vereiste documenten aanvragen (zie CGVS p.5). U gevraagd of u dit alles niet via de Iraakse ambassade in België kon regelen, merkte u op dat dit niet kan. U moest immers in persoon aanwezig zijn (zie CGVS p. 5). Indien dit het geval is, kan de vraag gesteld worden waarom u dan nog de moeite zou doen om een volmacht te regelen voor uw broer als u er dan toch zelf bent. Bovendien spreekt u zichzelf ook tegen door enerzijds op te merken dat u in persoon aanwezig moest zijn en anderzijds dan laat uitschijnen dat uw broer, mits een volmacht, voor u de vereiste documenten kan opvragen. Kan hier voorts nog de vraag worden gesteld waarom u überhaupt naar Irak moest reizen enkel en alleen om uw broer een volmacht te bezorgen. U kon deze immers ook gewoon opsturen naar uw broer (zie CGVS p. 5). U hierop gewezen, merkt u op dat u er persoonlijk aanwezig moest zijn om uw vingerafdruk op de volmacht te zetten. Waarom u dit niet in België kon doen, is geenszins duidelijk.

U dit gevraagd, komt u niet verder dan nietszeggend op te merken 'ik weet niet hoe' (zie CGVS p. 6). Uw onduidelijke en onlogische verklaringen doen vermoeden dat u dingen verbergt en dat "de volmacht" evenmin de ware reden betrof van uw terugkeer naar Irak. Dit blijkt eens te meer uit volgende.

U zou uw broer in Irak nooit ontmoet hebben toen u er verbleef. U verbleef in een hotel in Ain Qala, Erbil (KAR) en communiceerde met uw broer via een taxichauffeur uit de KAR. U zou hem de volmacht hebben gegeven waarna de chauffeur op zijn beurt dit document aan uw broer bezorgde. Dat de zaken in Irak op een andere manier dan in België geregeld (kunnen) worden, kan worden aangenomen. Het mag echter ten zeerste verbazen dat u niet eens de naam van de taxichauffeur blijkt te kennen via wie u met uw broer communiceerde en aan wie u de uiterst belangrijke volmacht meegaf (zie CGVS p. 11). Gezien het voor u toch uiterst belangrijk was dat uw broer de volmacht wel degelijk zou ontvangen en dit opdat hij, indien nodig, voor u dan de nodige documenten zou kunnen aanvragen om uw verblijfsvergunning hier probleemloos te kunnen verlengen, kan, ingeval van een waarachtig relaas, logischerwijs verondersteld worden dat u de volmacht niet zomaar met de eerste de beste taxichauffeur zou meegeven en aldus toch minstens zou kunnen aangeven hoe de persoon die u zou geholpen hebben en via wie u met uw broer communiceerde, bij naam noemt.

In de lijn van bovenstaande kan bijgevolg eveneens ten zeerste worden getwijfeld aan de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande de plaats waar u in Irak verbleef. De centrale regering in Bagdad had een vliegverbod naar de KAR opgelegd. U moest eerst naar Bagdad en vervolgens via transit een vlucht nemen naar de KAR, zo stelde u. U verbleef niet in Bagdad maar logeerde gedurende de hele periode van uw verblijf in Irak in een hotel in Ain Qala (zie CGVS p. 7). Dit is weerom om verschillende redenen geenszins aannemelijk. Vooreerst klopt het geenszins dat er op het moment van uw terugkeer naar Irak, d.d. 29/8/2018 - over de datum van terugkeer naar Irak bestaat er geen twijfel gezien de stempel in uw paspoort - noch in de daaropvolgende periode een vliegverbod bestond tussen Bagdad en de Noord-Iraakse regio. Dit vliegverbod werd ingevoerd in september 2017, en dit in de nasleep van het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, en duurde tot mei 2018 (zie informatie in het administratief dossier). Bovendien kan uw redenering ook hier geenszins gevolgd worden. Immers, indien het wel zo zou geweest zijn dat er een vliegverbod bestond tussen Bagdad en de Koerdische gebieden, kunnen uw verklaringen geenszins gevolgd worden temeer daar u dan onmogelijk vanuit Bagdad naar Noord-Irak zou zijn kunnen doorreizen. Opnieuw heeft het er alle schijn van dat u dingen aangaande uw terugkeer naar en verblijf in Irak wenst te verbergen. U hierop gewezen, antwoordde u compleet naast de kwestie en stelde u vaagweg dat 'Iraqi Airlines' in handen is van de centrale regering. Bovendien is het ook wel heel opmerkelijk dat in uw paspoort geen enkele in- of uitreisstempel van de Koerdische Autonome Regio te zien is in de periode van uw (beweerde) verblijf in Irak. Gezien uw bewering dat u vanop de luchthaven van Bagdad rechtstreeks per vliegtuig verder reisde naar de Koerdische gebieden zou u logischerwijs een inreisstempel in uw paspoort moeten hebben. Bovendien blijkt uit de uitreisstempel op het moment van uw vertrek uit Irak, d.d. 12/9/2019, dat u weerom vertrokken bent vanop de luchthaven van Bagdad. Dit impliceert dan u dan eveneens een uitreisstempel van de Koerdische gebieden in uw paspoort zou moeten hebben indien u, zoals u beweert, daadwerkelijk in de KAR verbleef. Gezien bovenstaande kan dit echter geenszins overtuigen. Dit wordt verder nog bevestigd gezien u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs kan voorleggen aangaande uw verblijf in de KAR. U heeft geen enkel reisdocument of vliegtuigticket. Ook van uw verblijf in een hotel in de KAR kan u niets voorleggen. Uw reis naar/van Irak werd nochtans geregeld online, via de computer. U erop gewezen dat er dan toch nog een spoor moet zijn van uw reis, stelde u vaagweg dat u dit niet heeft. U dan gevraagd wie de reis voor u regelde, verklaarde u dat een vriend van u dit deed. U dan gevraagd wie dit was, geeft u aan het niet te weten (zie CGVS p. 8). Het mag duidelijk zijn dat dit het vermoeden dat u niet de waarheid spreekt enkel maar bevestigt.

Waar u opmerkt dat de uitreisstempel in uw paspoort niet correct is - het jaartal zou verkeerd zijn en u zou reeds in september 2018 zijn teruggekeerd in plaats van in 2019 - moet worden vastgesteld dat u deze blote bewering op geen enkele manier weet te staven. Zoals reeds opgemerkt kan u uw reis, en dus evenmin het moment van uw vertrek uit Irak, op geen enkele manier staven. Dat u zelf geen documenten heeft én niet weet hoe de vriend die uw reis regelde heet, is volstrekt onaannemelijk. Het geheel van bovenstaande vaststellingen, die duidelijk aantonen dat u betreffende de reden van uw terugkeer naar Irak alsook aangaande de plaats waar u toen zou hebben verbleven leugenachtige verklaringen aflegt, doet eens te meer vermoeden dat ook uw verklaringen aangaande de duur van uw verblijf en uw terugkeer uit Irak niet stroken met de werkelijkheid.

Bijkomend kan voorts nog gewezen worden op het volgende. Zo blijkt uw paspoort nog een derde stempel te bevatten, i.c. een uitreisstempel van Bagdad International Airport op datum van 27 februari

2018 (zie kopie paspoort in administratief dossier). Hieruit kan enkel geconcludeerd worden dat u reeds eerder (minstens één keer) naar Irak terugkeerde. Over een eerdere terugkeer naar Irak rept u echter met geen woord. Uit de eerste pagina van uw paspoort blijkt voorts dat uw paspoort op 18 februari 2018 - een week voordat u Bagdad weer uitreist - werd uitgereikt (zie kopie paspoort in administratief dossier). Het vermoeden bestaat aldus dat u mogelijks via een laissez-passez naar Irak terugreisde om er uw paspoort aan te vragen en op te halen waarna u dan op 27 februari 2018 Irak terug uitreisde. Dat er in februari 2018 enkel een uitreisstempel in uw paspoort werd gezet bevestigt bovenstaand vermoeden. Hieruit volgt dan evenwel dat u ook over het aantal keer dat u naar Irak terugreisde niet de waarheid vertelt.

Uit wat voorafgaat blijkt hoe dan ook duidelijk dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw terugkeer naar en verblijf in Noord-Irak.

U brengt ook geen elementen aan die de informatie, waaruit blijkt dat u wel degelijk terugkeerde naar Irak, kan weerleggen. Gezien de informatie in uw paspoort enkel aantoont dat u reisde naar/uit Bagdad en u voorts op geen enkele manier kan aantonen dat u niet in Bagdad maar in de KAR heeft verbleven, heeft het er alle schijn van dat u wel degelijk gewoon naar Bagdad reisde en daar ook heeft verbleven. Dat u aldus vrijwillig terugkeerde naar Bagdad en daar geruime tijd heeft verbleven, wijst erop dat u ook zelf de mening bent toegedaan dat de situatie in Bagdad gewijzigd is. Uw terugkeer kan dan ook enkel bovenstaande appreciatie aangaande de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad bevestigen.

U gevraagd waarom u, ondanks de gewijzigde veiligheidssituatie, nu niet naar Irak zou kunnen terugkeren, beperkte u zich tot de opmerking dat 'ze' uw naam hebben en u zal gedood worden. U verwijst hiermee naar de feiten die u ter staving van uw initiële verzoek om internationale bescherming aanbracht bij de Belgische asielinstanties. Echter, in kader van dit verzoek werd besloten dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend daar u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging. Het uiten van een loutere bewering, zonder concrete elementen aan te brengen die deze staven (zie CGVS p. 13), kan hier logischerwijs geen ander licht op werpen. Dat er bendes aanwezig zijn in Sadr City en dat de overheid hen niet in de hand heeft, volstaat evenmin. U dient uw nood aan internationale bescherming in concreto aan te tonen, wat in casu geenszins het geval is. Dat u niet weet waar u zich anders dan in Sadr City zou moeten vestigen, kan ook niet worden weerhouden. Immers, voor uw vertrek uit Irak woonde u met uw familie al niet meer in Sadr City doch in de Al Yarmouk-wijk. Bovendien heeft u tot op heden contact met uw familie, i.c. uw ouders, broer en zus, die allen woonachtig zijn in Bagdad. U toont ook niet aan dat u niet bij hen terecht zou kunnen, eventueel tijdelijk, in geval van een terugkeer naar Bagdad. Kan hier bijkomend nog worden aan toegevoegd dat, zoals uit voorgaande duidelijk blijkt, er ten zeerste kan vermoed worden dat u bij uw terugkeer naar Irak in augustus 2018 gewoon in Bagdad heeft verbleven. Dat u nu aldus niet opnieuw naar Bagdad zou terug kunnen, snijdt geen hout.

Dat u hier al vijf jaar bent en hier werk heeft, betreft louter uw situatie in België maar kan evenmin een ander licht werpen op voorgaande beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad en uw mogelijkheid u opnieuw in Bagdad te vestigen.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

De weddefiches betreffende uw job in België kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Vooreerst moet worden opgemerkt dat weddefiches makkelijk via knip-, plak- en kopieerwerk kunnen nagemaakt worden. Dit terzijde, de voorgelegde fiches doen geen enkele afbreuk aan bovenstaande bevindingen dat u wel degelijk naar Irak bent teruggekeerd doch minstens over het aantal keer, de reden van uw terugkeer en de plaats waar u zou verbleven hebben niet de waarheid vertelde.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve het volgende vast:

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig zijn.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus wordt opgeheven op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, dit is omdat de omstandigheden op grond waarvan deze status werd verleend zodanig zijn gewijzigd dat een bescherming niet langer nodig is. De commissaris-generaal oordeelt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat subsidiaire bescherming niet langer nodig is. Het niet-betwiste gegeven dat verzoeker vrijwillig terugkeerde naar Bagdad in 2018 bevestigt de appreciatie over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad.

2.4. Artikel 49/2, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, wordt toegelaten tot een verblijf van één jaar en, in geval van verlenging, geldig gedurende twee jaar.

Artikel 49/2, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiair beschermde vijf jaar na het indienen van zijn aanvraag tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk wordt toegelaten. Volgens §5 van diezelfde bepaling, kan de minister of zijn gemachtigde, nadat de subsidiaire beschermingsstatus werd opgeheven, een einde maken aan het verblijf van de betrokken vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Artikel 11, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, na de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5 van dezelfde wet, de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van deze status tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten. Artikel 11, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde te allen tijde kan beslissen om het verblijf een vreemdeling die als begunstigde van een subsidiaire beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbepaalde duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel te geven om het grondgebied te verlaten, wanneer de subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken overeenkomstig artikel 55/5/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

De parlementaire werkzaamheden verduidelijken de draagwijdte van deze bepalingen als volgt: *“In geval van opheffing van de internationale beschermingsstatus op basis van de artikelen 55/3 of 55/5 van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde enkel tijdens het beperkt verblijf van de vreemdeling (dus tijdens de eerste 5 jaar verblijf, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag) overgaan tot beëindiging van het verblijf en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. De rechtsbasis is terug te vinden in het nieuw artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de wet. Eenmaal deze vreemdelingen als*

begunstigden van internationale bescherming reeds waren toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur of tot een meer duurzaam verblijf (vestiging of status van langdurig ingezetene), voorziet de wet geen specifieke rechtsgrond om hun verblijf te beëindigen na de opheffing van de internationale beschermingsstatus. Het verblijf kan dan enkel worden beëindigd overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet.” (Parl.St. Kamer, 2015-2016, nr. 54-1730/001, 6)

In casu wordt niet betwist dat verzoeker in het bezit is van een B-kaart, geldig tot 1 juli 2025 en dus een onbeperkt verblijfsrecht geniet.

Bijgevolg is artikel 11, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet langer op hem van toepassing. Evenmin is artikel 11, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet in zijn geval van toepassing omdat zijn subsidiaire beschermingsstatus in casu niet wordt ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, §2 van de Vreemdelingenwet maar wel wordt opgeheven op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, zoals duidelijk blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker volledig losstaat van het onbeperkte verblijfsrecht dat hij in België thans geniet en dat deze beslissing op zich geen invloed meer kan hebben op dit onbeperkte verblijfsrecht. De Raad zet uiteen dat verzoekers onbeperkte verblijfsrecht enkel kan worden beëindigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid (artikel 21 van de Vreemdelingenwet) of kan worden ingetrokken wegens fraude (artikel 74/20 van de Vreemdelingenwet), waarvoor thans geen indicaties voorhanden zijn. De bestreden beslissing heeft op geen enkele wijze tot gevolg dat verzoeker moet terugkeren naar Irak.

2.5. Vervolgens wordt verzoeker de vraag gesteld wat zijn actueel belang is bij zijn beroep tegen de opheffing van zijn subsidiaire beschermingsstatus, aangezien hij tot een verblijf van onbeperkte duur is toegelaten.

Verzoeker meent nog steeds een belang te hebben bij zijn beroep. Hij zet uiteen dat een nationaliteitsprocedure lopende is, hetgeen hij staft met een oproepingsbrief van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen waarbij hij wordt opgeroepen om op 8 april 2022 te worden gehoord omtrent zijn aanvraag tot het verwerven van de Belgische nationaliteit. Deze oproepingsbrief wordt middels een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting. Verzoeker benadrukt dat in het kader van een nationaliteitsverklaring een ononderbroken wettig verblijf van 5 jaar in België vereist is terwijl in de bestreden beslissing wordt gesproken van een afwezigheid van meer dan één jaar, die hij betwist.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing zeer onzorgvuldig is gemotiveerd, onder meer door niets te vermelden over zijn specifieke profiel, wat daarentegen wel gebeurd is bij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Volgens verzoeker weegt het bezit van een B-kaart niet op tegen de mogelijke weigering van de Belgische nationaliteit.

Verzoeker brengt hiermee echter geen enkel concreet argument bij waaruit zou blijken dat de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in casu aanleiding kan of zou kunnen geven tot een beëindiging van het verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad onderstreept dat het doel van het indienen van een beschermingsverzoek erin bestaat om internationale bescherming te verkrijgen.

Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing aangezien er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide. Het recht op toegang tot de rechter wordt niet op buitensporige wijze beperkt door de interpretatie dat beroepen slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door verzoekende partijen die doen blijken van een rechtstreeks belang (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, r.o. B.6).

De toekenning van de subsidiaire bescherming aan verzoeker in 2015 heeft geleid tot een tijdelijk verblijfsrecht, dat heden een onbeperkt verblijfsrecht is geworden. De Raad herhaalt, zoals ook tijdens de terechtzitting werd uiteengezet, dat een beëindiging van verzoekers onbeperkt verblijfsrecht actueel enkel mogelijk is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Er zijn geen indicaties voorhanden voor het bestaan van dergelijke redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Evenmin zijn er indicaties van fraude. Ongeacht de uitkomst van onderhavig beroep bij de Raad tegen de beslissing tot opheffing van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus, blijft zijn onbeperkt verblijfsrecht

onaangetast en geniet hij blijvende bescherming tegen refoulement, waardoor zijn vordering hem geen enkel voordeel kan opleveren.

In zoverre verzoeker in een arrest van de Raad zou willen zien geschreven dat zijn niet-betwiste terugkeer naar Irak niet langer dan een jaar zou hebben geduurd zodat het Openbaar Ministerie dit argument niet tegen hem kan gebruiken in zijn Belgische nationaliteitsprocedure, geeft hij slechts blijk van een onrechtstreeks belang. Dit geldt te meer daar de bestreden beslissing is gestoeld op de vaststelling dat de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus in 2015 werd verleend zijn gewijzigd en dat deze wijziging in de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft zodat subsidiaire bescherming niet langer nodig is. Verzoekers betoog heeft dan ook betrekking op een voordeel dat niet is verbonden met het behouden van de subsidiaire beschermingsstatus maar enkel met het gegrond horen verklaren van één middel zodat hij dit kan aanwenden in een nationaliteitsprocedure. Zijn belang bij dit betoog, met name waar hij stelt dat een B-kaart niet opweegt tegen de Belgische nationaliteit, heeft geen enkele betrekking op een nood aan bescherming, kent bijgevolg een onrechtstreeks karakter en volstaat niet om een ontvankelijk beroep in te dienen. Het staat verzoeker vrij zijn argumenten in deze te laten gelden in de nationaliteitsprocedure voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Gelet op wat voorafgaat, is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES